

taget Forslag til Lov om nogle Forandringer i Kvinders Retsstilling i en Form, der afviger fra den, hvori Folketinget har vedtaget Forslaget, samt at Landstinget har besluttet at henvise Lovforslaget til et Udvalg af begge Ting, hvilket Udvalg efter Landstingets Mening bør bestaa af 30 Medlemmer, 15 valgte af hvert Ting.

Hvis ingen gør Indsigelse derimod, betragter jeg det som vedtaget, at Folketinget tiltræder Landstingets Forslag om, at Fællesudvalget kommer til at bestaa af 15 Medlemmer af hvert Ting. (Ophold.) Det er tiltraadt. Og hvis ingen gør Indsigelse derimod, vil jeg lade foretage Valg af Medlemmer til dette Fællesudvalg nu. (Ophold.) Da ingen gør Indsigelse derimod, gaa vi til Valg.

Paa Formandens Forslag valgtes: *Kvist, Jensen-Sønderup, Lars Jensen, Carl Sørensen, Sveistrup, Kierkegaard, A. Andersen, Effersøe, Andreassen, P. Knudsen, H. Rasmussen, Sabroe, Deuntzer, Dinesen og Berntsen.*

Man gik derefter til:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Kørsel med Automobiler.

Dinesen: Efter de Ytringer, der faldt fra det ærede Medlem for Aalborg Amts 3die Valgkreds (J. H. Jensen), der formentlig er Flertallets Ordfører i denne Sag, maa jeg nærmest slutte, at det er Flertallets Hensigt at føre dette Lovforslag igennem Tinget, saaledes som det nu foreligger vedtaget af Landstinget. Skulde dette ikke være Tilfældet, men der ogsaa fra Flertallets Side skulde være Ønske om at foretage Ændringer i dette Forslag, vil jeg tillade mig at paapege nogle Ændringer, som det kunde være hensigtsmæssigt at foretage.

Jeg kan saaledes ikke indse, at det paa nogen Maade er nødvendigt at opretholde en Maksimumskørehastighed for Automobiler af 30 Kilometer eller 4 Mil i Timen. Det er denne Hastighed i Automobilkørselen, der paa Landet i særlig Grad virker afskrækkende overfor denne Kørsel, det er denne Kørehastighed, der har gjort, at Spørgsmaalet: Maa vi være her? er blevet aktuelt for Landboerne, navnlig i Københavns Omegn, i Københavns og Frederiksborg Amter. Det hedder nok, at den hastige Kørsel kun kan til-

lades, hvor man kan se Vejen helt ud, hvor der er fri Bane til alle Sider, men dette overholdes ikke og er meget vanskeligt at faa overholdt. Det er saa vanskeligt, at selv naar man staar ved Siden af Vejen og ser et Automobil komme brusede forbi i Iltogsfart, kan man hverken læse Nummeret eller paa anden Maade blive bekendt med, hvor dette Uhyre kommer fra, thi det er indhyllet i en Røgsky af en saadan Tæthed, at man ikke er i Stand til at konstatere, hvem det er, der kommer kørende. Jeg kan ikke se rettere, end at de, der køre paa denne Maade, ere dem, der prale med at kunne holde et saadant Køretøj og forskrække Landboerne med det, naar de komme ud, thi der er ingen Nødvendighed for en saadan Kørsel, og den burde ikke være tilladt i Loven.

Jeg holder meget af at tilbringe min Søndag hos Slægtninge og Venner paa Landet, og jeg har derved ofte været Vidne til denne Søndags-Automobilkørsel, der foregaar til Skræk for Landboerne, navnlig her i København og Frederiksborg Amter. Det er derfor ikke saa unaturligt, at man søger at ruste sig mod en Kørsel som denne, og jeg vilde sætte Pris paa, om Loven i alt Fald paa dette Punkt kunde blive ændret; der vilde ikke ske nogen som helst Fortræd dermed, tværtimod, det vilde være overordentlig gavnligt.

Hvorvidt de Sikringsbestemmelser, der have fundet Plads i Loven, ere tilstrækkelige, skal jeg i øvrigt ikke indlade mig videre paa, da en nærmere Drøftelse deraf her i Tinget neppe vilde kunne føre til noget. Jeg sætter Pris paa, at Bødebestemmelserne ere hævede fra 10 til 50 Kr. paa visse Punkter, men jeg vil dog ikke undlade at bemærke, at ved en saadan summarisk Forhøjelse af Bødestemmelsernes Minimum er man kommen til at ramme meget smaa Forseelser med den forhøjede Bøde, som her er foreslaaet. Jeg tror, det vilde være en hensigtsmæssig Foranstaltning, at der fandt nogen Udstykning af Forseelserne Sted, saa at de smaa Forseelser, f. Eks. med Hensyn til Lygters Anbringelse osv., ramtes med en mindre Bøde, medens de højere Bøder ramte de virkelige Overgreb.

I øvrigt skal jeg indrømme overfor den meget ærede Justitsminister, at i Lovforslaget, som det foreligger, sammenlignet med den nugældende Lov, er der taget et skønsomt Hensyn til de forskellige Henvendelser, om jeg saa tør kalde det, der ere komne fra Amsraad, Byer osv., og som udtogsvis